

HUWELIJK MET Z'N DRIEËN

(Ehe zu dritt)

Blijspel

door

CHRISTINE KÖVESI

vertaald door

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUWELIJK MET Z'N DRIEËN - EHE ZU DRITT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTINE KÖVESI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Andreas Duin - binnenhuis-architect

Irene, zijn vrouw - ontwerpster

Martine Oerlemans - zijn vriendin

Clara - zijn moeder

George - zijn zoon

Stefan Metselaar - arts, vriend van Andreas

Sandra Metselaar - zijn vrouw

DECOR:

Huiskamer in de flat van Martine: een eenvoudige, maar decoratief ingerichte ruimte, geschilderd in gedempte kleuren, die op geen enkele manier herinnert aan het gebruikelijke, keurige en degelijke van veel woonkamers. Het meest opvallend is een schilderij: in verschillende tinten ROOD geschilderd.

Een deur gaat naar hal en voordeur, de tweede deur naar de slaapkamer en de derde is die van een grote garderobekast. Verder is er een doorgeefluik naar de keuken. De ontbijttafel is gedekt.

Andreas brengt net de koffiekkan van het doorgeefluik naar de tafel; hij draagt een ochtendjas, maar is daaronder volledig aangekleed (op zijn colbert na). Hij loopt tegen de vijftig, misschien wel een beetje ouder, maar dat is hem niet aan te zien - ook dankzij zijn charmante uitstraling, waarover door sommige jaloerse mensen zelfs geroddeld wordt. Hij maakt een nogal vermoeide indruk.

ANDREAS: *(giet staand koffie in een kopje en proeft)* En van deze koffie moet ik opgewekt worden... die is nog vermoeider dan ik! *(hij zet het kopje neer en bekijkt wantrouwig de karaf met vruchtensap)* Grapefruitsap... gezond en bitter! *(hij snuift)* Uitsmijter met ham! Hopelijk mag ik het eten... *(hij gaat naar het doorgeefluik; vanuit de keuken is een harde klap te horen)*

MARTINE: *(vanuit de keuken)* Wat stom! De fruitschaal is van het aanrecht gevallen!

ANDREAS: *(met een zucht van verlichting)* Hopelijk heeft hij alle grapefruits verpletterd en ook de worteltjes!

MARTINE: *(moet willens en wetens lachen)* Je bent een monster, Andreas! Kom alsjeblieft direct en help me met oprapen!

ANDREAS: Ochtendgymnastiek! Dat ontbrak er nog maar net aan!

MARTINE: Die paar kniebuigingen doen je vast geen kwaad.

ANDREAS: *(gaat zuchtend op weg naar de keuken)* Dat weet je maar nooit! *(loopt de deur uit; komt een paar tellen later met Martine terug. Martine is midden twintig. Ze ziet er knap en zeer zelfstandig uit; ze is in pyjama. De pyjama is zo chic dat hij elk ander kledingstuk overbodig maakt; Andreas kijkt ongelukkig. Hij draagt een volgeladen dienblad, Martine alleen een vaas met bloemen)*

MARTINE: *(zet de bloemen op tafel)* Zo. Je humeur wordt nu vast wel beter! *(ze gaat zitten)* Mag ik de honing even van je?

ANDREAS: *(schuift de pot naar haar toe)* Alsjeblieft - *(krimpt in elkaar)* Wat is dat daar? Dat heb ik toch helemaal niet - Martine! Waar komt dat vandaan? *(hij wijst beschuldigend naar een boekenplank)*

MARTINE: *(kijkt verbaasd om)* Waar komt wat vandaan?

ANDREAS: Nou, dat ding daar - daar!

MARTINE: Wat? Oh! Dat is een Italiaanse pop, zo'n honderd jaar oud en ik heb haar gisteren gekocht, toen ik voor mijn tante een zilveren pillendoosje met granaatjes zocht voor haar verjaardag! Tevreden?

ANDREAS: *(helemaal niet tevreden)* Ik moet toegeven dat ze daar goed staat, maar ...

MARTINE: *(drukt een kus op zijn voorhoofd)* Je hebt gelijk. Jij hebt deze woning ingericht en ik beloof je dat ik de volgende keer eerst met je zal overleggen voor ik iets koop! *(zucht)* Als ik vroeger had

geweten wat het is om met een binnenhuisarchitect...

ANDREAS: ... en als ik vroeger geweten had dat je alleen 's avonds sterke koffie zet (*kijkt geprikkeld naar zijn ontbijtbord*) En of de ham is taai of het mes snijdt niet!

MARTINE: (*grijnst*) Je hoeft de koffie er niet de schuld van te geven, dat je 's avonds opgewekt bent en 's morgens moe!

ANDREAS: (*grijnst eveneens*) Het ligt niet aan de koffie? Waaraan dan wel?

MARTINE: Misschien omdat we allebei in bed geen pyjama dragen. (*Andreas bijt haar voorzichtig in haar nek. Martine duwt hem een eindje aan de kant*) Andreas! Ben je ineens zo opgewekt door mijn slappe koffie?

ANDREAS: (*kruipt weer dicht naar haar toe*) Ik denk niet dat dat door de koffie komt. (*hij kust haar*)

MARTINE: (*probeert hem te ontwijken*) Andreas! De honing!

ANDREAS: Die smaakt vast niet zoeter. (*hij kust haar weer, trekt haar naar zich toe en zucht behaaglijk*)

MARTINE: (*verweert zich niet meer*) Zo'n zaterdagmorgen is dubbel zo mooi, omdat je dan een lang weekend voor de boeg hebt. Vergeet niet, dat ik morgen jarig ben.

ANDREAS: En twee jaar geleden hebben we elkaar leren kennen. Ja-
-! (*is druk met Martine bezig. Kijkt toevallig op zijn horloge, springt met een ruk omhoog*) Ojé!

MARTINE: (*verbaasd*) Wat is er?

ANDREAS: (*geschrokken*) Vijf over tien! Om half tien ben ik al met de trein uit Brussel gekomen - mijn vrouw zal in alle staten zijn!

Huiskamer in de flat van Andreas en Irene, in hetzelfde flatgebouw, zes verdiepingen lager. De huiskamer is tot in details hetzelfde ingericht als bij Martine. Alleen hangt er in plaats van het rode schilderij eenzelfde schilderij in BLAUWE tinten en in plaats van de pop staat er een bronzen ruiker op de boekenplank; zelfs de ontbijttafel is op dezelfde manier gedekt als bij Martine. Ook nu draagt Andreas de koffiekop van het doorgeefluik naar de tafel; weer is hij niet in zo'n best humeur.

ANDREAS: (*in costuum in plaats van in zijn ochtendjas schenkt hij zich staand koffie in een kopje, proeft*) Bah, wat is die koffie slap... (*hij zet het kopje weg en bekijkt wantrouwig het glas vruchtensap*) Wortelsap... gezond en smakeloos. Ik word nog eens ziek van al die gezondheid! (*hij snuffelt*) Alweer gebakken ei met spek. En dat mag ik eten! (*uit de keuken klinkt een harde klap*) De fruitschaal.

IRENE: *(uit de keuken)* Dat was de fruitschaal!

ANDREAS: Nou zeg!

IRENE: Andreas! Help me alsjeblieft bij het oprapen!

ANDREAS: Nog een paar kniebuigingen erbij!

IRENE: Andreas! Die paar kniebuigingen zijn gezond!

ANDREAS: Wel ja - ik moet patent aanvragen op die vruchtenpers.
(loopt de deur uit; komt een paar tellen later terug met Irene. Irene is begin veertig. Ze ziet er fantastisch uit; ze draagt dezelfde pyjama als Martine, alleen in een andere kleur. Andreas kijkt met een ongelukkig gezicht naar binnen; Hij draagt een vol ontbijtblad, Irene een vaas met bloemen)

IRENE: *(zet de bloemen op tafel)* Zijn ze niet mooi? De groenteman heeft ze uit zijn eigen tuin geplukt. Ze zijn net zo fris als zijn spinazie.

ANDREAS: Maar gelukkig niet zo gezond. *(hij rilt, Irene lacht)*

IRENE: Mag ik de boter even van je -

ANDREAS: *(schuift de botervloot naar haar toe)* Alsjeblieft. *(hij krimpt in elkaar)* Wat - wat is - dat? Irene! *(Hij wijst beschuldigend naar de boekenplank)*

IRENE: *(verbaasd)* Wat bedoel je? *(Andreas wijst woordeloos en beledigd naar de boekenplank. Irene grijnst)* Je moet wel erg slecht geslapen hebben in de trein, anders was je niet zo verstrooid! - Dat zijn die beschilderde bronzen bloemen... je hebt ze zelf ontdekt bij de antiquair, voor je naar Brussel ging.

ANDREAS: *(onthutst)* Waarachtig! Dat was ik toch helemaal vergeten...

IRENE: *(kust hem op zijn voorhoofd)* Trek niet zo'n gezicht - het zou pas verschrikkelijk zijn als ik met een computer getrouwd was die nooit iets vergat.

ANDREAS: ... en die zich er niet aan ergert als een mes niet goed snijdt! *(hij wijst geïrriteerd naar zijn bord)*

IRENE: Geef maar hier... *(ze snijdt de boterham in stukjes, schenkt hem koffie in)* Zo beter?

ANDREAS: Veel beter! *(ze kust hem)*

IRENE: Hé, je hebt je al geschoren?

ANDREAS: De slaapwagenconducteur was zo aardig! *(de deurbel gaat)* Vandaag is onze trouwdag! Van harte gefeliciteerd! *(de bel gaat opnieuw, Andreas springt met een ruk overeind)*

IRENE: Wat is er?

ANDREAS: *(kijkt op zijn horloge, verschrikt)* Vijf over elf! Ik heb met Stefan afgesproken, dat we vandaag naar Makelaar Mulder gaan vanwege dat weekendhuis. *(hij rent naar de deur uit. Irene zucht, dan brengt ze snel haar kapsel in orde en begint de ontbijttafel af te*

ruimen; Andreas komt met zijn tegenstribbelende vriend Stefan binnen; Stefan is ongeveer even oud als Andreas, ziet er alleen veel goedmoediger en gezetter uit; hij is op dit moment tamelijk opgewonden)

STEFAN: Nee, nee, ik kom niet binnen! We hebben haast!

IRENE: Goeiemorgen Stefan.

STEFAN: Goeiemorgen! *(tegen Andreas)* Ik wacht beneden al een kwartier op je in de auto!...

ANDREAS: Was dan eerder naar boven gekomen. Koffie? Sigaret?

STEFAN: Nu niet! We moeten naar Mulder. Direct. Anders komen we te laat!

ANDREAS: We komen heus niet te laat! Breng je ons een kop koffie, Irene?

IRENE: Graag, lieverd. *(ze kust Andreas en gaat de deur uit. Stefan is verbluft)*

STEFAN: Het lijkt er een beetje op of ik jullie gestoord heb!

ANDREAS: *(grijnst)* Dat heb je ook.

STEFAN: Ben je dan helemaal niet in Brussel geweest? *(hij wijst naar boven)*

ANDREAS: Natuurlijk wel. Ga nou eindelijk eens zitten!

STEFAN: Dus toch op de negende verdieping. *(hij gaat zitten)* Hoe jij dat volhoudt... *(hij springt weer op)* We moeten weg!

ANDREAS: Nee.

STEFAN: Hoezo nee? We moeten om kwart voor twaalf -

ANDREAS: Natuurlijk. We drinken eerst een kop koffie, roken een sigaret en om klokslag kwart voor twaalf zijn we bij je makelaar.

STEFAN: Andreas, er zijn nog meer kapers op de kust voor dat huisje.

ANDREAS: Je windt je veel te veel op. Als dokter moet je toch weten dat dat niet goed is!

STEFAN: Maar...

ANDREAS: *(steekt een sigaret op, terwijl Stefan op het puntje van de stoel zit)* Kijk nou zelf eens hoe nerveus je bent - je moet je hele dag van minuut tot minuut programmeren en gebruiken! Met wat organisatietalent gaat alles veel beter. Dat is zelfs leuk om te doen.

STEFAN: En toch komen we te laat!

ANDREAS: Welnee. Wij rijden buitenom, over de rondweg, Dan stappen we op de metro en vermijden daardoor tien verkeerslichten die op rood staan en nog meer verstopte straten... en dat scheelt minstens een kwartier. De rest doen we lopend... we steken de eenrichtingsstraat over en hoeven geen parkeerplaats te zoeken... dat scheelt nog eens 5 - 7 minuten! Als ik er goed over nadenk, hebben we wel tijd voor twee sigaretten!

IRENE: *(komt met twee mokkakopjes op een dienblad binnen)* Hier is de koffie! Laat je niet storen door mij! *(tegen Andreas)* Ik zoek de foto's die mama wil meenemen...

ANDREAS: *(tegen Irene)* Op het bureau!

IRENE: Dank je!

ANDREAS: *(tegen Stefan)* Mama vliegt vanmiddag naar Boston en neemt wat spullen voor onze George mee - *(Irene gaat de deur uit)*

STEFAN: Je moeder gaat alweer op reis? Dat heeft ze gauw beslist!

ANDREAS: Besluitkracht en organisatietalent zijn bij ons familietrekjes.

STEFAN: *(kijkt onrustig op zijn horloge)* En toch... Vind je ook niet...

ANDREAS: Vertrouw nou maar op mij *(Stefan ziet er in feite meer ongelukkig uit)* Kijk Stefan, twee jaar lang heb ik nu al een gelukkig leven, een met Irene en een met Martine. En heb ik in al die tijd ook maar één fout gemaakt? Irene heeft geen benul van Martine, Martine weet er niets van dat ik met Irene gelukkig ben. *(Irene loopt de kamer door)* En je durft niet te vertrouwen op mijn organisatorische vaardigheden?

IRENE: Je kunt rustig op hem vertrouwen, Stefan. Hij kan geweldig organiseren! Als hij zegt, dat de foto's op het bureau liggen, dan vind ik ze vast en zeker tussen boeken over polynesische kunst en Beter Wonen. *(ze gaat weer de kamer uit)*

STEFAN: Erg ruimdenkend dus -

ANDREAS: *(nadenkend)* Snap je het dan niet? Het hoort erbij dat ze me voor een verstrooid, vergeetachtig mens houdt.

STEFAN: Juist, ja.

ANDREAS: Gerda heeft je na net drie maanden betrapt met Sandra en is toen van je gescheiden. En dat niet alleen: Sandra heeft het ook nog klaar gespeeld dat je met haar trouwde.

STEFAN: Ja sorry hoor, ik houd van Sandra!

ANDREAS: Natuurlijk! Maar het was toch veel simpeler geweest om bij Gerda te blijven, van Sandra te houden en met allebei gelukkig te zijn!

STEFAN: Denk je? - Nee - Dat zou ik niet kunnen.

ANDREAS: *(kijkt hem twijfelend aan)* Nee. Je hebt gelijk. Dat zou je nooit kunnen.

STEFAN: De afgelopen twee jaar heb ik me zowat elke dag afgevaagd hoe jij het wel presteert.

IRENE: *(komt weer binnen)* Dat vraag ik me ook af! *(Andreas krimpt in elkaar)* Hij werkt teveel, rookt teveel en slaapt te weinig! Sorry, ik zoek de tijdschriften voor George. *(ze gaat weer weg)*

STEFAN: *(kijkt haar bewonderend na)* En iemand zoals jij heeft zo'n

vrouw. Waarom heb jij nog een tweede nodig?

ANDREAS: (*dromerig*) Ze zijn zo heerlijk verschillend... ik hou van allebei en ik zou ze geen van tweeën kunnen missen... Gelukkig hoef ik dat ook niet.

STEFAN: Tot op een kwade dag alles uitkomt - Let op mijn woorden!

ANDREAS: (*vol medelijden*) Ik weet zeker dat mij zoiets nooit overkomt! Ik hou van Irene, Irene houdt van mij. Ik hou van Martine, Martine houdt van mij. Irene is jaloers, Martine is jaloers. - Als de ene iets hoort over de andere, zijn we allebei de pineut... Het is een heerlijk gevoel om voor twee vrouwen belangrijk te zijn.

STEFAN: Dat gevoel zorgt vast voor veel onrust -

ANDREAS: Onrust? Opwinding! Wil je eens horen hoe ik het komend weekend heb geregeld?

STEFAN: Nee!

ANDREAS: Maar het is een meesterstukje! Zo precies als deze keer doe ik het haast nooit.

STEFAN: Ik weet er alles van. Je hebt mijn huis ingericht - ik kan er nauwelijks de weg in vinden.

ANDREAS: Maar ik moet het je vertellen - Ik heb jou deze keer ook weer een plekje gegeven in mijn meesterwerk.

STEFAN: Nee!

ANDREAS: Ik mag je toch wel om een kleine vriendendienst vragen?

STEFAN: Moet ik soms weer naar Kopenhagen?

ANDREAS: Welnee. Alleen maar een uurtje naar het café hier beneden.

STEFAN: O, gelukkig! - Maar alle consumpties komen op jouw rekening!

ANDREAS: Geen sprake van, want anders neem je extra. Weet je, sinds Martine hier in hetzelfde flatgebouw woont hoef jij niet meer zo ver weg. En ik loop geen risico dat ik gevaarlijk vaak in de verkeerde omgeving wordt gezien. Zo heeft Gerda jou met Sandra betrappt.

STEFAN: Wie anders dan een architect kan zo gemakkelijk twee flats in hetzelfde gebouw kopen?

ANDREAS: (*grijnst tevreden*) Irene en ik op de derde verdieping, Martine op de negende. Vanaf die tijd ben ik nooit meer ergens gezien waar ik niet hoorde.

STEFAN: Je zult het zien - op de een of dag betrappen ze je toch!

ANDREAS: Onmogelijk! Wie behalve ik is er zo gek om lopend van de derde naar de negende verdieping te gaan en terug?

STEFAN: (*met een pijnlijke grijns*) Ik, omdat ik ook bij het plan hoor. Toen je me voor het eerst met een bos bloemen naar Martine

gejaagd hebt, dwarrelden de bloemblaadjes als vlinders voor me uit - zo liep ik te hijgen. En de rest liet ik bijna uit mijn handen vallen - die flat! Precies hetzelfde ingericht als deze hier!

ANDREAS: Ja, dan kan ik me ook niet verraden als ik iets zoek op een plek waar het niet kan zijn! Elk detail is gelijk, alles heeft dezelfde vaste plaats. Spiegels, drankjes, hemden, sokken.

IRENE: (*komt binnen*) Andreas, wat doen jouw sokken in mijn toilettas? (*af*)

STEFAN: Ha- ha!

ANDREAS: Kleine vergissingen bevestigen de perfectie. Maar met Kerstmis werkt mijn systeem geniaal. Ik geef alles dubbel.

STEFAN: Wat?

ANDREAS: Ja - alles twee keer! Handtasjes, parfum, bloemen, cd's... Elke vergissing is uitgesloten en ik kan mijn mond niet voorbij praten! - Moet je je indenken, die twee beginnen zelfs dezelfde dingen op hun verlanglijstje te zetten.

IRENE: (*komt binnen*) Het spijt me dat ik alweer stoor - Andreas, ik heb echt een afwasmachine nodig. (*af*)

STEFAN: Dat worden er dus twee! Geniaal - Maar er zit toch wel een moeilijke kant aan de hele zaak. Als het donker is! Ze zouden dezelfde naam moeten hebben!

ANDREAS: Hebben ze ook - ik noem ze allebei 'schatje'.

STEFAN: Maar hoe weet je dan wie je bedoelt? Nou ja - ik zal het wel nooit helemaal begrijpen hoe jij de beide flats uit elkaar houdt.

ANDREAS: Stefan, sinds twee jaar hangt hier een blauw schilderij en bij Martine hetzelfde schilderij in rood.

IRENE: Wat ben je verstrooid Andreas, dat schilderij is toch blauw.

STEFAN: Ja, blauw, Andreas.

ANDREAS: Waaratje. Het is blauw! (*Irene af*) Zie je wel, ze denkt dat ik verstrooid ben. Dus als ik alles snel op een rijtje zet: Vanmorgen om tien uur heb ik met Martine zitten ontbijten, ben uit Brussel teruggekomen en heb om half elf met Irene ontbeten. Aansluitend gaan wij nu samen naar je makelaar en voor de winkels dicht gaan koop ik twee dezelfde cadeautjes. Voor Irene uit liefde en voor Martine...

STEFAN: Uit liefde!

ANDREAS: Heel goed! Irene eet tussen de middag met mijn moeder, en ik bij Martine. Dan ontmoet ik Irene en mama op het vliegveld. Mama vertrekt met het vliegtuig - en later op de middag heeft Irene jouw Sandra uitgenodigd. En wij tweeën zijn zogenaamd...

STEFAN: In het café beneden!

ANDREAS: Mis! Op zo'n mooie dag? Boven op het dak, bij het zwembad. Zogenaamd allebei - maar in werkelijkheid natuurlijk

alleen jij.

STEFAN: Natuurlijk!

ANDREAS: Als Irene je daar opbelt...

STEFAN: ...zeg ik dat je net aan het zwemmen bent...

ANDREAS: ...en dan bel je mij bij Martine...

STEFAN: ...en bel jij Irene terug...

ANDREAS: ...en naast mij loopt het bandje met zwembadgeluiden op het casetterecordertje dat ik in mijn tas heb. En 's avonds krijgt Martine bezoek.

STEFAN: Ben jij dan niet jaloers?

ANDREAS: Jammer genoeg wel. Maar het is een dame van een jaar of tachtig die komt voor een zeldzaam Hollands schoorsteenmantelstuk uit rond 1785! Ze wil dat aan haar verkopen. Als het om zaken gaat houd ik me erbuiten, en ik ga met Irene...

STEFAN: Naar de schouwburg.

ANDREAS: Nee, naar een bokswedstrijd. Aansluitend een diner en een betoverende avond thuis met mijn vrouw.

STEFAN: Arme Martine...

ANDREAS: Hoe dat zo? Die bel ik op terwijl Irene aan het douchen is, dus die hoort niets. En voor het geval de keukenfabrikant uit Maleisië over wie ik je al verteld heb vandaag nog aankomt, dan moet ik misschien nog een keer weg...

STEFAN: Hoe bestaat het! Je hebt dus ook nog een beroep!

ANDREAS: Anders zou ik er nog een derde flat bijnemen.

STEFAN: *(wil een sigaret aansteken)* En dan nu de zondag!

ANDREAS: Je kunt nu geen sigaret meer roken. *(pakt hem bij de arm en sleept hem energiek naar de deur)* Anders komen we te laat. *(Irene komt met een stapel tijdschriften en boeken binnen)*

IRENE: Tot kijk, Stefan! Zeg, Andreas, waar zijn de boeken?

ANDREAS: Wat voor boeken?

IRENE: De boeken die je in Brussel voor George hebt gekocht ... of heb je die vergeten?

STEFAN: *(met enig leedvermaak)* Jij hebt in Brussel boeken voor George gekocht?

ANDREAS: Natuurlijk heb ik ze gekocht.

IRENE: Geef ze mij dan alsjeblieft, ik wil de koffer graag inpakken die mama meeneemt voor George -

ANDREAS: Ze liggen in de voorkamer onder de spiegel.

IRENE: Nee, daar liggen ze niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto